

QVÆSTIO XV.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Donatio excedens summam quingentorum solidorum debet insinuari.
- 2 Insinuatio quid sit.
- 3 Et quomodo fiat.
- 4 Et an requiratur, quod fiat in loco iudicij.
- 5 Et an in insinuatione requiratur decretum iudicis.

ADDITIONES.

Insinuari.] De non insinuata donatione vide per Menoch. consil. 261. Rationes, ob quas donationes insinuari debent, sunt quatuor: quas vide apud Duen. reg. 214.

vbi habes reg. 2. ampliationibus, & 19 limitationibus. *Giach.*

b In quacunque donatione excedente summam 500. solidorum necessario requiritur, quod donatio ipsa insinuetur.] Rationes, ob quas donationis quingentorum solidorum summam excedens insinuatio fieri necesse est, quatuor à Doctoribus assignantur. Prima est: vt inter donatione, & insinuationem possit deliberare donans, an sibi expediat donationem perficere, nec ne, argum. Nouell. 23. cap. 1. vers. vt liceat homini intra id spacium plenissime deliberare, &c. Secunda ratio est: vt iteratio actus ostendat, & declarat perseverantiam mentis ipsius donatoris: sicuti dicitur de actu geminato in l. Ballista 32. vbi glos. & DD. ff. ad SC. Trebell. Tertia est ratio: vt tollatur omnis suspicio fraudis, & deceptionis. l. data. 27. Cod. de donationib.

b Quarta ratio est: vt occurratur falsis probationum modis, argum. l. fin. C. de fideicommissi. Anton. de Canario in tract. de insinuat. part. 1. quæst. 9. numero 18. Petrus à Duen. reg. 224. Roland. Valle consil. 70. num. 17. lib. 2. Berous conf. 56. num. 9. lib. 1. Petrus Nicolaus Mozzius in tract. de donationib. ut. de substantialibus, seu quæ requirantur in donat. num. 7. Rebuffus in Comment. ad Reg. Constit. Galliar. tom. 1. ut. de donat. insinuat. art. 1. glos. 1. num. 2. Menoch. conf. 261. nu. 19. & seqq. lib. 3. & D. Collega Bocer. in Comment. de donat. cap. 3. num. 57. edit. 2. *Harprec.*

c Septingentorum scutorum istius temporis.] Adde ad idem & per Natta in consil. 28. col. 1. qui alios recēser concor. *Giach.*

c Quingenti solidi hodie faciunt summam septingentorum scutorum, &c.] Breuiter hic addendum; quod si solidus in libris iuris nostri nihil aliud sit; quam aureus. Nam quod dicitur solidus in §. fin. Instit. tit. de pen. temere litigant. aureus appellatur in l. penult. & vltim. ff. de ius vocand. Andr. lib. 2. obseruat. 39. nu. 1. vbi ait, id communiter receptum esse Aureus tamen duabus de causis dicitur fuisse solidus: primum quod ex auro puro constabat: siquidem solidum veteres integrum vocabant. Deinde, vt ab eo discerneret, qui dimidiatur, aut dimidiato minor erat, hoc est, fuisse, & tremisse, auctore D. Bocer. d. comment. de donat. cap. 3. num. 62.

d Verum tamen cum hodie nostrates aurei minoris sint ponderis, quam aurei fuerunt Iustiniani; non vsque adeo expeditum est, ad quam aureorum nostratium quantitatem donatio absque insinuatione hodie valeat. Quare de re, post Clarum nostrum, varij litteris prodiderunt: vt videre est ex Vvimpsero in practica, obser. tit. 49. de verb. signif. obser. 11. Bernardo Graueo, lib. 2. cōclus. 39. considerat. 2. Io. Guierrez tract. de iuramento cōfirmatorio. c. 7. nu. 4. & seq. Io. Koppen. decif. 5. n. 16. & seq. Io. Schneideuino ad §. alia 2. tit. Instit. de donationib. 24. hofque laudante D. Bocer. d. c. 3. nu. 65. & seq.

d Sane si tamen extet loci statutu, uel consuetudo, ad quã usque summã citra insinuatione donatio valeat: ea omnino attendi, obseruariq; debet. Hinc Colonia usque ad 1200. aureos, & Asquigrani ad 2000. aureorum monetæ currētis (ut uocãt) donatio absq; insinuatione facta subsistit, teste Gail. d. lib. 2. obser. 39. n. 4. & Obrecht d. p. 2. de donat. th. 168. *Harprec.*

d Quinimo hodie reperuntur Iuristi, qui inauditatis fabricant sibi opin. atque tenaciter illas contra ius seruant: ut dixi in sing. meo 372. superioribus diebus. *Giach.*

e Quid sit insinuatio.] Insinuationem tamen alij aliter definiunt: ut constat ex Bart. in l. Modestinus 23. ff. de donationibus. Schneideuino ad d. §. alia 2. nu. 7. Instit. eod. Ant. Gabr. tit. de donat. lib. 3. conclus. 1. Ioseph. Ludou. commun. conclus. 17. D. Obrecht d. disput. 2. th. 138. & Petro Nicolao Mozzio d. tract. de donationib. tit. de substantialibus, seu quæ requirantur in donat. num. 6. *Harprec.*

QVÆST. XV.

Sciendum est etiam, quod ex dispositione l. sancimus. in C. de dona. cau. tū fuit, quod omnes donationes excedentes summam trecentorum solidorum deberent insinuari: sed deinde de summa fuit aucta per l. pen. §. fin. C. de donatio. usque ad summam quingentorum solidorum. Fac ergo regulam, quod in quacunque donatione excedente summam 500. solidorum, necessario requiritur, quod donatio ipsa insinuetur, alias non valet. Isti autem quingenti solidi hodie faciunt summam septingentorum scutorum istius temporis: & ita interpretatur communis opinio, vt dicit Bellon. consil. 74. nu. 22. imò Duen. in reg. 224. limit. 19. in fin. dicit, quando hodie valet etiam ultra mille aureos. Et in proposito quomodo intelligatur solidus legalis, dixi infr. lib. 7. §. solidus. Quod nota, ne forte tibi eueniat, prout illi Iudici Montis Pulciani, qui reuocauit quanda donationem factam

lib. 2. obser. 39. n. 4. & Obrecht d. p. 2. de donat. th. 168. *Harprec.*

f Per superiorem auctoritatis prelatio.] In statu, & ditione Ferrariz duo habemus statuta: unum de solemnitatibus

reus appellatur in l. penult. & vltim. ff. de ius vocand. Andr. lib. 2. obseruat. 39. nu. 1. vbi ait, id communiter receptum esse Aureus tamen duabus de causis dicitur fuisse solidus: primum quod ex auro puro constabat: siquidem solidum veteres integrum vocabant. Deinde, vt ab eo discerneret, qui dimidiatur, aut dimidiato minor erat, hoc est, fuisse, & tremisse, auctore D. Bocer. d. comment. de donat. cap. 3. num. 62.

Ex Additionibus.

- 1 Insinuatio donationis, summam 500. solidorum excedentis, ob quas rationes fieri debeat.
- 2 Solidus in iure nostro est aureus.
- 3 Ratio cur aureus dicatur solidus.
- 4 Donatio absque insinuatione, ad quam nostratum aureorum quantitatem hodie fieri possit, remissive.
- 5 Statutu, et consuetudo loci de donationis insinuatione spectanda.
- 6 Insinuatio quomodo definiatur, remissive.
- 7 Coram quo iudice insinuatio expediri queat.
- 8 In donationis insinuatione debet apparere de voluntate iudicis, quod donationem ad acta referri velit.

reus appellatur in l. penult. & vltim. ff. de ius vocand. Andr. lib. 2. obseruat. 39. nu. 1. vbi ait, id communiter receptum esse Aureus tamen duabus de causis dicitur fuisse solidus: primum quod ex auro puro constabat: siquidem solidum veteres integrum vocabant. Deinde, vt ab eo discerneret, qui dimidiatur, aut dimidiato minor erat, hoc est, fuisse, & tremisse, auctore D. Bocer. d. comment. de donat. cap. 3. num. 62.

Ultra trecentas libras, quatenus excedebat summam vigin-tiquinque librarum, de quo mentionem facit Ioan. Andr. in addi. ad Spec. in tit. de don. §. porro, in vlt. Apostil. circa fin. vbi refert Ros. de illo dicens, quod non erat Iurista, licet gustasset de brodio iuris. Et quia hoc loco incidit mentio insinuationis, cuius materia multoties contingit in practica, non solum propter dispositionem iuris communis, sed etiam propter statuta, quæ in multis locis disponunt insinuationes donationem, vel testamentorum fieri debere: non impertinens erit aliqua præmittere ad intelligentiam terminorum.

Quero ergo, quid sit insinuatio? Respon. quod est per superiorem auctoritatis prelatio. Et licet hæc non sit bona, neque congrua diffinitio, neque descriptio: tamen consuetudo videtur hanc descriptionem admittere, vt dicit Alb. in l. illud post num. 2. C. de sacrosanct. Eccles. & in hoc non insisto, quia plerumque in huiusmodi diffinitionibus tempus contere est prorsus inutile.

Insinuatio an requiratur in donatione tacita, vel presumpta.] Et an in pacto gratuito, vel simplici liberatione.] Et an in pacto de non petendo.] Et quid in cessatione facta ex causa donationis.] Et quid in donatione reciproca.

Insinuatio an requiratur in donatione tacita, vel presumpta.] Et an in pacto gratuito, vel simplici liberatione.] Et an in pacto de non petendo.] Et quid in cessatione facta ex causa donationis.] Et quid in donatione reciproca.

Insinuatio an requiratur in donatione tacita, vel presumpta.] Et an in pacto gratuito, vel simplici liberatione.] Et an in pacto de non petendo.] Et quid in cessatione facta ex causa donationis.] Et quid in donatione reciproca.

Insinuatio an requiratur in donatione tacita, vel presumpta.] Et an in pacto gratuito, vel simplici liberatione.] Et an in pacto de non petendo.] Et quid in cessatione facta ex causa donationis.] Et quid in donatione reciproca.

Insinuatio an requiratur in donatione tacita, vel presumpta.] Et an in pacto gratuito, vel simplici liberatione.] Et an in pacto de non petendo.] Et quid in cessatione facta ex causa donationis.] Et quid in donatione reciproca.

tatibus lib. 2. cap. 99. fol. 92. alterum lib. 2. cap. 70. de donat. inter viuos, vltim. dispositio. &c. fol. 307. quæ sunt in viridi obseruantia: illa videnda sunt, atque obseruanda per subditos. Et scias, quod donatio, etiam iurata, non seruat formam statuti probatoria, haud valet: communem vide, per Roland. consil. 43. in princip. volum. 3. Et semper aduertere, quod tantæ est virtutis, efficaciz, atque potentie insinuatio, quod ei haud potest renunciari; per Roland. in consil. 39. num. 35. cum sequentibus. Vbi nõ potest insinuationis defectum purgari per renuntiationem, quia non valet dato, quod esset iuramento firmata. Et ista est communis ratio, quia insinuatio est introducta ad publicam utilitatem: cuius interest, ne quis re sua male vtatur: & iuramentum contra publicam utilitatem non valet & communem esse attestatur Barb. in consil. 16. volum. 2. & (vt dixi) in ditione status Ferrariz haud est à statuti forma recedendum. Et quando viuitur in excessu, per Roland. in consil. 19. num. 14. in consil. 39. nu. 39. & in consil. 63. num. 15. qui alios allegat, quicquid dixerit Socin. in l. 1. ff. solut. matr. Idem de illa communi dixi in collect. mea cõmun. opin.

Quero etiam, quomodo fiat insinuatio, & an possit fieri v-nico contextu cum ipsa donatione? Respon. quod sic: & ideo practica insinuationis faciendæ est, quod donatio redigatur ad scripturam, & postea coram iudice publicetur, & registratur apud acta: vel etiam sufficit, quod donatio ipsa scribatur, & publicetur coram iudice absque alia scriptura, vel registratione. Et ita apud nos seruari attestatur Ioan. Andr. in addi. ad d. §. porro sub nu. 4. in fin. Hanc etiam esse communem opin. & ita communiter seruari attestatur Guido Papæ consil. 23. num. 11. in c. cum contingat. nu. 9. de iureiur. quem refert Corn. consil. 36. in lit. A. lib. 3. ita etiam apud nos seruari dicit Ant. Can. de insin. in 1. part. num. 4. & seq.

Uterius quæro, nunquid requiratur, quod insinuatio fiat in loco iudicij? Respon. quod non, necnon D. Bocer. d. cap. 3. num. 56. *Harprec.*

Sed sufficit, quod fiat coram iudice, etiam alibi, quam in loco iudicij: & ita communiter obseruatur, vt dicit Io. Andr. in addi. supra allegata. Imol. in d. c. cum contingat, post num. 93. Est enim hic actus, qui non requirit plenam causæ cognitionem, prætereaque est actus voluntarie iurisdictionis, vt tenent Doctores, teste Canar. de insinuatio in 1. part. nu. 14. merito potest vbiq; exerceri: intellige modo sit locus honestus, & carens suspicione.

Item quæro, an in insinuatione requiratur decretum iudicis? Respon. quod non. Ita tenet Bart. in l. Modestinus, post nu. 3. ff. de donat. & est commun. opin. vt dicit Corn. in d. consil. 36. in littera B. lib. 3. Cum enim donatio ipsa dependeat ex sola donantis voluntate: non est opus neque causæ cognitione, neque decreto, sed sola ipsius iudicis presentia sufficit.

Item quæro, an in insinuatione requiratur decretum iudicis? Respon. quod non, necnon D. Bocer. d. cap. 3. num. 56. *Harprec.*

QVÆSTIO XVI.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Insinuatio an requiratur in donatione tacita, vel presumpta.
- 2 Et an in pacto gratuito, vel simplici liberatione.
- 3 Et an in pacto de non petendo.
- 4 Et quid in cessatione facta ex causa donationis.
- 5 Et quid in donatione reciproca.

ADDITIONES.

Vingentorum solidorum.] Intellige de aureis, quorum septuaginta duo faciunt libram auri; per Roland. dict. consil. 39. num. 44. Natta consilio 165. in fine, quæ quingenta hodie ascendunt ad 670. vt attestatur Socin. iun. consil. 67. & 118. lib. 2. & consil. 101. lib. 3. Et secundum Natta eodem consil. 28. colu. 1. hodie ad faciendam aurilibrum 96. aurei concurrunt; vnde hodie factio calculo, vltra 700. aureos dicit valere donationem. *Giach.*

An hæc conclusio habeat locum etiam in donatione tacita.]

Is sic premisissis, redeo ad cõclusionem superius factam, scilicet, quod in quacunque donatione, quæ excedat summam quingentorum solidorum re-tione.

An hæc conclusio habeat locum etiam in donatione tacita.]

verb. donatio, nu. 98. & nu. 99. & 110. duas posui fall. *Giach.* g sufficit, quod fiat coram iudice. &c.] Expediri tamen insinuationem posse apud quemuis iudicem, etiam bona alibi sita sint, liquet ex d. l. data. 27. vbi Bartol. & l. in hac sacratissima. 30. C. de donationib. & notant Hippolytus Riminald ad §. 1. nu. 165. Instit. de donat. Gail. d. lib. 2. obseruat. 39. num. 28. & obseruat 123 num. 5. Emanuel Soarez in thesaur. recept. sentent. littera I. num. 107. & D. Bocer. d. d. Commentar. de donationib. cap. 3. num. 49. vbi num. 50. subiicit, tutius esse, fieri insinuationem istã coram iudice competente, cui scilicet donator, vel res donata subiecta est, per notata Guidonis Papæ q. 325. & Schneideuino ad d. §. alia 2. numero 11. Instit. de donationib. Sola tamen iudicis presentia non sufficit ad donationis insinuationem: sed insuper necesse est, vt de voluntate iudicis appareat, quod donationem ad acta referri, atq; ita insinuari eam voluit: quemadmodu, post alios, firmat Ant. de Canar. præ dicto tract. de insinuat. part. 1. q. 14. nu. 30. & sequitur Hartman. Pistoris lib. 3. quæst. 9. numer. 15. necnon D. Bocer. d. cap. 3. num. 56. *Harprec.*

Sed sufficit, quod fiat coram iudice, etiam alibi, quam in loco iudicij: & ita communiter obseruatur, vt dicit Io. Andr. in addi. supra allegata. Imol. in d. c. cum contingat, post num. 93. Est enim hic actus, qui non requirit plenam causæ cognitionem, prætereaque est actus voluntarie iurisdictionis, vt tenent Doctores, teste Canar. de insinuatio in 1. part. nu. 14. merito potest vbiq; exerceri: intellige modo sit locus honestus, & carens suspicione.

Item quæro, an in insinuatione requiratur decretum iudicis? Respon. quod non. Ita tenet Bart. in l. Modestinus, post nu. 3. ff. de donat. & est commun. opin. vt dicit Corn. in d. consil. 36. in littera B. lib. 3. Cum enim donatio ipsa dependeat ex sola donantis voluntate: non est opus neque causæ cognitione, neque decreto, sed sola ipsius iudicis presentia sufficit.

Item quæro, an in insinuatione requiratur decretum iudicis? Respon. quod non, necnon D. Bocer. d. cap. 3. num. 56. *Harprec.*

Item quæro, an in insinuatione requiratur decretum iudicis? Respon. quod non, necnon D. Bocer. d. cap. 3. num. 56. *Harprec.*

Et quid in donatione ob causam.

Ex Additionibus.

- 1 Nunquid insinuatio requiratur in donatione presumpta, vel tacita.
- 2 Et an in remissione ex causa donationis facta.
- 3 Et an in pacto gratuito, vel simplici liberatione.
- 4 An item in donatione reciproca, seu remuneratoria, remissive.

Ita.] Quod tamen insinuatio etiam requiratur in donatione presumpta, vel tacita, vltra Clarum hic nostrum, & alios ab eo allegatos, tradunt Iosephus Ludou. commun. conclus. 17. versic. an eadem, &c. & Petrus Nicolaus Mozzius in tractat. de donationibus sub titul. de substantialibus, seu quæ requirantur in donat. numero 17. versic. idem erit dicendum, &c. vbi subdit, si facta sit remissio ex causa donationis, iudem necessariam esse insinuationem: eo quod, si appareat de intentione & effectu, non sit respiciendum quomodo verba concepta fuerint, per notata Curtij Iunioris consilio 128. & Calcan. consil. vigesimoquinto, post num. 23. *Harprec.*

Hæc conclusio habeat locum etiam in donatione tacita, vel presumpta? Respon. quod etiam in illa requiritur insinuatio. Ita colligitur ex doctrina Bart. in l. 1. num. 2. ff. de donat. quam dicit esse communiter approbatam Curtij iun. consil. 126. circa fin. Pomisset allegare Bart. num. 23. *Harprec.*

Hæc conclusio habeat locum etiam in donatione tacita, vel presumpta? Respon. quod etiam in illa requiritur insinuatio. Ita colligitur ex doctrina Bart. in l. 1. num. 2. ff. de donat. quam dicit esse communiter approbatam Curtij iun. consil. 126. circa fin. Pomisset allegare Bart. num. 23. *Harprec.*

Hæc conclusio habeat locum etiam in donatione tacita, vel presumpta? Respon. quod etiam in illa requiritur insinuatio. Ita colligitur ex doctrina Bart. in l. 1. num. 2. ff. de donat. quam dicit esse communiter approbatam Curtij iun. consil. 126. circa fin. Pomisset allegare Bart. num. 23. *Harprec.*

c An etiam in pacto gratuito, &c. In pacto que gratuito, vel liberatione simplici facta non expressa causa, si summa quingentorum aureorum excedat, insinuationem desiderari, prater Claru, & ab eo cumulat hic, tenent Tiraquellus in l. si vnquam. 8. in verb. donatione largitus nu. 173. & num. 176. C. de reuocand. donat. Moz. d. num. 17. alijque per hos adducti. Harprec.

d Habebit locum conclusio etiam in pacto de non petendo. Adde idem sentientes Constant. Rogerium in l. in adibus 9. ff. de donationib. Tiraquellu in d. l. si vnquam, 8. in verb. donatione largitus. num. 196. cum seq. C. de reuocand. donat. & Moz. d. tit. de substantialibus, &c. numero 18. Harprec.

e Nunquid in donatione reciproca, &c. Quod si donatio reciproca, & remuneratoria non exigat insinuationem, ostensum est supra ad quaest. 2. num. 7. & quaest. 3. num. 4. Harprec.

f Quod in pactis liberatorijs requiratur insinuatid, dicitur com

hoc clarius dicentem in l. fin. in princip. numer. 3. C. de iur. dot. vbi insert ad confessiones, quas mariti faciunt de dotibus receptis, que habent vim donationis tacite, seu presumptae: & est valde notabilis decisio, & que aliquando mihi magnam honorem fecit in practica.

2 Item quaro, an etiam in pacto gratuito, siue liberatione simplici, facta non expressa causa, requiratur insinuatid? Respond. quod sic, si excedit summam quingentorum solidorum. Ita tenet gloss. vulgatiflima in l. si quis obligatione, ff. de reg. iur. & est communis opinio, vt dicit Alexan. in l. creditori, num. 4. C. de pact. quem refert Dec. ibi, num. 12. & in d. l. si quis obligatione, numer. 10. & Socin. in d. l. creditori, in 2. notab. Calcan. consil. 25. num. 23. Ias. cons. 399. col. 2. vers. Sexto istam, lib. 2. Curt. inn. cons. 47. num. 3. Cagnol. in d. l. si quis obligatione, num. 4. quem refert Duen. reg. 224. in 1. ampliat. Alciat. in l. dedisse, ff. de verb. signif. qui dicit, quod hoc communiter approbatur. Didac. lib. 2. resol. capit. 4. num. 8. Et

muniter teneri Claud. in d. l. creditori, num. 1. Cum enim appareat de animo donandi, ex quod nulla causa subest, idem indicatur, quod de donatione expressa.

3 Eademque ratione habebit locum conclusio, etiam in pacto de non petendo. Nam si debitum sit liquidum, & excedat summam quingentorum solidorum, erit necessaria insinuatid: & ita magis communiter tenetur, vt dicit Alex. in l. Nefennius, S. fin. ad l. Falc. Hanc etiam dicit esse communem opin. Ripa in l. si vnquam, num. 39.

4 Idemque si sit facta cessio ex causa donationis, pariter erit necessaria insinuatid. Et hac est communis conclusio, vt ait Curt. inn. cons. 126. paulo ante fin. Nam vbi appareat de intentione, non est curandum, quomodo verba concepta fuerint: & generaliter, quod remissio, vel renuuciatid, vel indebita solutio scienter facta, sit donatio, & insinuatione indigeat, dicit esse magis communem opin. Calcan. cons. 25. post num. 23. vers. sed potest.

5 Sed nunquid in donatione reciproca, seu vicissitudinaria requiratur insinuatid? Respond. quod non. Ita consiluit Oldrad. cons. 139. num. 13. & hac opinio est per omnes approbata, vt ait Curt. inn. cons. 81. num. 5. Talis enim non dicitur proprie donatio, vt dixi sup. q. 2. vers. Item quaro.

6 Sed quid dicendum in donatione ob causam? Respondeo, quod in illa non requiratur insinuatid, praesertim si est facta animo remunerandi. Ita tenet Bart. in l. Aquilius Regulus, num. 3. ff. de don. qui in hoc communiter approbatur, vt dicit Soc. inn. cons. 77. num. 152. lib. 1. Idem etiam dicendum est, vbi facta esset donatio ob causam, vel de futuro, maxime si essent onerosae, & tendens ad diminutionem patrimonij, vel bonorum futurorum, secundum Bart. in loco preallegato, & est communis opin. vt dixit Alexan. cons. 113. num. 3. lib. 6. Huiusmodi enim donationes, cum aliam habeant causam, quam liberalitatis, proprie donationes dici non possunt, vt dixi supra.

QVÆSTO XVII.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Insinuatid an requiratur in donatione facta Ecclesie.
- 2 Donatio non insinuata nunquid annulletur in totum, an autem solummodo quatenus excedit summam quingentorum solidorum.
- 3 Et an donatio inter virum & vxorem, quatenus non est insinuata, confirmetur morte.
- 4 Et quid si in donatione apposita sit clausula, quod vult censeri plures donationes non excedentes summam quingentorum solidorum.
- 5 Et an possit per pactum renunciari insinuationi.

Ex Additionibus.

- 1 An donatio Ecclesie, & pijs causis facta sine insinuatione valeat, si legitimam excedat.
- 2 Ecclesia vltrix est, & auctrix iustitia.
- 3 Quibus casibus donatio, vltra quingentos aureos facta, subsistat.
- 4 Coram Principe nihil occulte fieri intelligitur.
- 5 In Principe nullus dolus timeri potest.
- 6 Princeps legibus solutus.
- 7 Liberalitas Principis nullis cancellis coerceri debet.
- 8 Quod de Romanorum Imperatore cautum est, num extendi quoque possit ad Duces, & Principes, ceterosque Imperatores inferiores.
- 9 Nostri hodie Duces, Principes, Comites, &c. in suis territorijs Imperatori comparantur.
- 10 Liberalitatem exercere primum est Principum, & Nobilium.
- 11 Donatio facta Imperatori a priuato, insinuationem non exigit.
- 12 Ecquid donatio non insinuata annulletur in totum, an solummodo quatenus excedit summam legitimam.
- 13 In diuidijs vtile per inutile non vitatur.
- 14 Superfluum illud quo remedio repetatur.

QVÆSTIO XVII.

Successive quaro, nunquid predicta conclusio, que habet insinuationem requiri in quacunque donatione excedente summam quingentorum solidorum, habeat locum etiam in donatione facta Ecclesie, vel pijs causis? Respondeo, quod non. Illa enim valet absque insinuatione: licet per dispositionem l. illud. C. de sacros. Eccles. solummodo concederetur donari Ecclesie sine insinuatione, vsque ad summam quingentorum solidorum; quo tempore non licebat priuatis donare sine insinuatione, nisi vsque ad summam trecentorum solidorum; tamen ex quo post illam legem superuenit dispositio, l. penult. C. de donat. que concessit etiam priuatis donari sine insinuatione

Lib. IV. §. DONATIO. Quæst. XVII.

ADDITIONES.

Hodie tenendum est, quod valet donatio facta Ecclesie, &c. Et si Interpretes plerique affirmant, quod si donatio collata in Ecclesiam, vel alias pijs causis insinuationem requirat, licet legitimam excedat summam, vt constat ex Claro nostro, & Anton. Gabr. Rom. lib. 2. commu. conclus. rubr. de donation. conclus. 1. num. 28. & alijs ab his congestis: attamen erroneam hanc esse assertionem, arguit textus in l. si quis argentum. 35. §. vltim. vers. tantoque magis. C. de donat. & l. illud. 19. C. de sacrosanctis Eccles. que leges etiam in pijs causis insinuationem euidenter requirunt. Quamuis enim magnus sit piarum causarum fauor: tamen cum hac solentitas propter vtilitatem publicam introducta sit, non homines decipiãturi. data. 27. C. de donat. no immerito etiam in pijs causis interuenit. Nam Ecclesia si vltrix, & auctrix iustitie non patitur aliquid contra iustitiam fieri, in se vel in alterum. c. 1. versic. et si clientulis, de alienat. feud. D. Obrecht. disput. 2. de donat. the. 175. & sequitur D. Collega Bocerus in commentar. de donation. cap. 3. num. 70. & sequentibus. Enimvero si excipiuntur quinque casus, in quibus donatio, vltra 500. aureos facta, sine insinuatione subsistit. I. est si pro captiuis redimendis facta sit. l. si quis pro redempti. ne. 36. in princip. C. de donation. Eiusque ratio ex fauore dependet. II. est, si donatio illi sit facta, cuius domus incendio, vel ruina perijt. d. l. si quis. 36. §. eandemque. 2. C. eodem. Cuius ratio similiter ex fauore dependet. III. est, si cui plures diuerso tempore ab vna persona donentur. Si enim non singular, sed omnes coniuncte legitimam quantitatem excedunt, non opus est insinuatione: quia tot intelliguntur esse donationes, quot vicibus sunt facte. l. sancimus. 34. §. si quis autem. 4. C. de donation. E contra, si quis plures res, vltra quingentos aureos æstimatas, eodem tempore alicui donat, & in instrumentum dicit, tot esse donationes, quot sunt res: non valet sine insinuatione donatio: quia in fraudem facta intelligitur, vt notat Cynus in dicta lege sancimus. 34. §. si quis autem. C. dict. t. tul. Clarus noster hic numero quarto, & D. Obrecht. d. disput. 2. the. 183. IV. casus est, si quid a Duce belli, seu a Magistris Militum donetur fortissimis militibus. Hac quippe donatio fauore militum absque insinuatione subsistit. dicta l. si quis pro redemptione. 36. §. simili. 1. Cod. de donation. V. casus est, si si donatio ab Imperatore in aliquem collata sit. l. sancimus. 34. C. eodem. tit. l. illud. 19. C. de sacrosanctis Eccles. Hoc casu idem insinuatid necessaria non est: tum quia coram Principe, qui semper proceres secum habet, nihil occulte fieri intelligitur, argum. l. omnium. 19. ibique Doctores, C. de testa. Bald. in d. l. sancimus. 34. C. de donation. Tum quia in Principe nulla fraus, nulliusve dolus, ob maiestatem, ac dignitatem personæ, timeri potest. Dom. Obrecht. d. disput. 2. the. 192. 6. Tum si quia Princeps legibus solutus est. l. Princeps. 3. vbi Doctores. ff. de legibus. Tum si postremo quia liberalitas ipsius Principis nullis frenis, atque cancellis eiusmodi coerceri debet argum. l. penult. C. de donat. inter virum, & vxor. & l. vlti. C. de prepositis agent in rebus Marc. Mantie. consilio 1. numer. 15. Tiraquell. de nobilit. cap. 37. nu. 53. Riminal. tit. Institut. de donat. §. 1. num. 12. 2. edit. 2. Modestini. Pistoris, q. 9. num. 2. lib. 3. l. iij. Clari Sentent. Pract. Cijul.

Quos refert, & sequitur D. Bocerus. d. Commentar. de donation. cap. 3. num. 73.

8 Ecquid autem si idem hodie sit statuendum in nostris Ducibus, Principibus, Comitibus, & Baronibus, qui Imperatores sunt inferiores, eumque tanquam superiorem recognoscunt, controuersum est. Negant id Socin. l. un. cons. 69. n. 4. l. libr. 1. Anton. Gabr. Rom. lib. 3. commu. conclus. de donat. conclus. 1. nu. 23. alijque per hos citati. At alij communiter affirmant Oldrad. cons. 23. 1. Bald. in dicta l. sancimus. 34. C. de donation. ibique Barba. in suis addit. Roma. cons. 59. numer. 7. & 8. vol. 2. Tob. Non. cont. 1. num. 374. & alij, quos recenset D. Bocerus d. cap. 3. nu. 77. Ratio, que in hanc adducti sunt sententiam hi Interpretes, illa perhibetur: quia si nostri hodie Duces, Principes, Comites, & Barones in suis regionibus, & territorijs Imperatori comparantur: adeoque in istis eandem habent potestatem, quam Imperator in Imperio Romano obtinet Paulus de Castro cons. 34. col. 2. volum. 2. Alex. cons. 2. nu. 25. vol. 1. Iason. cons. 101. num. 2. volum. 4. Dec. cons. 519. num. 4. Cephal. cons. 539. num. 15. Cacheranus Decis. Pedemont. 156. numero primo, alijque per hos relati. Neque vero decorum est, horum si Dominorum donationes ad certa solemnia astringere: cum donare liberalitatem, & munificentiam exercere proprium sit Principum, & præcipuus nobilitatis actus, qui merito à libero eorum arbitrio simpliciter pendere debet, vt, post Abbatem in cap. 1. de donation. alterit Dom. Obrechtus dict. disput. 2. de donationibus. the. 197.

11 Ceterum si vt donatio a Principe alicui facta, non desiderat insinuationem: ita nec ea donatio insinuatione eger que à priuato ipsi Principi facta est. Nouell. 52. capit. secundo, & Auth. item a priuato. C. de donationibus. D. Bocerus. d. cap. 3. num. 74. & seq. Harpre.

12 b Nunquid donatio vitabitur in totum. Quod si donatio non insinuata, excedens quingentos solidos, haud in solidum vitetur, sed tantum in eo, quod legitimam summam excedit, probatur etiam (per textum in l. sancimus. 34. in princip. C. de donat. a Claro hic adductum) per l. vt mihi donares. 21. §. 1. ff. de donat. l. si quis argentum. 35. §. fin. autem. 3. in fin. C. eodem, & Nouell. 126. cap. 1. §. Illud etiam, &c. Petrus Nicol. Mozzius in tractatu de donat. on. tituli. de substantialibus, seu, que requirant in donation. numero 16. vers. & quod donatio, &c. vbi plures ad hoc citat. Eiusque ratio, hæc assignari poterit: quia si indiuiduis vtile per inutile non vitatur. cap. vtile 37. de regul. iur. in 6. Ibi que Pecchius, & Dynus. l. eum, qui ita. 56. §. 1. vbi gloss. in verb. superflua. ff. de verborum obliga. Gail. lib. 2. obseruat. 5. numero 8. Robert. disput. 10. ad Institut. the. 9.

14 Reperitur si autem superfluum illud conditione sine causa, d. l. vt mihi. 21. in fine, & ibidem gloss. ff. de donationibus, & notat Dom. Bocerus dict. Commentar. de donationibus, cap. 3. numero 82. cumque referens Andreas Gerhard. deced. 7. quaest. 9. Harpre.

c Quatenus excedit. Vide que sup. q. 15. dixi. Giach.

d Nunquid. Item an donatio inter virum, & vxorem non insinuata fit in totum nulla? Vide per Ruinum in cons. 44. numero 20. vol. 2. Rol. cons. 70. nu. 6. vol. 2. quos vide, & scias: quod illa donatio non est donatio inter viros, nec causa mortis, sed est tertia species, secundum Alex. cons. 143. col. fin. volu. 5. Quod